

kelig utvivlsom Maade at dokumentere Bankinspektør Halds manglende Evne til at bestride Embedet som Bankinspektør.

Bankinspektør Hald undlod at bestride den mod ham paa dette Punkt fremførte Sigtelse paa det Tidspunkt, hvor han burde have gjort det, nemlig overfor det Rigsdagsudvalg, der havde Sagen til Under søgelse. Derimod har Bankinspektør Hald overfor den tidligere Erhvervsminister afgivet en Erklæring, i hvilken han benægter at have givet en saadan Opfordring. Den paagældende Erklæring findes iblandt Sagens Akter, men den indeholder i Virkeligheden intet, der kan afkræfte den mod Bankinspektør Hald fremførte Sigtelse, uagtet Bankinspektøren skulde synes i sin Tid særdeles let at have maattet kunne dokumentere, hvad der ved den paagældende Lejlighed var passeret, idet disse Forhandlinger jo overværedes af forskellige Personer, bl. a. af nogle af Banktilsynets Fuldmægtige. Men Bankinspektøren har ikke søgt at rense sig for denne Sigtelse. Han har ikke anmodet Ministeren om Tilladelse til at anlægge Sag mod den daværende Formand for Andelsbankens Bestyrelse for at blive rensset for denne Sigtelse, og han har ikke af den daværende Erhvervsminister faaet Paalæg om at anlægge Sag mod den daværende Formand for Andelsbankens Bestyrelse. Under Hensyn hertil har jeg ikke ment at ville vende tilbage til det paagældende Spørgsmaal, skønt jeg ogsaa af Hensyn til Bankinspektørembedets Anseelse kunde have ønsket det Spørgsmaal klaret.

Resultatet af den Gennemgang, jeg har foretaget af Andelsbanksagen, er, som det vil fremgaa af, hvad jeg her har fremhævet, ganske svarende til Resultatet af Undersøgelsen vedrørende Sydfyns Diskontobank, nemlig at Bankinspektør Hald paa en Række afgørende Punkter har svigtet i en saadan Grad, at den for Varetagelsen af Funktionerne som Bankinspektør nødvendige Tillid til ham ikke længere kunde opretholdes, og efter at jeg saavel mundtligt som skriftligt har drøftet Spørgsmaalet med Bankinspektøren og givet ham Lejlighed til at udtale sig, uden at der fra hans Side er blevet fremført noget, der har kunnet ændre min Opfattelse af hans Forhold, har jeg derfor ment at burde foranledige ham afskediget, idet det efter mit bestemte Indtryk var paatrængende nødvendigt, at der snarest tilvejebragtes en sikrere Ledelse af Banktilsynet.

Jeg skal i denne Forbindelse ikke

undlade at fremhæve, at den foretagne Afskedigelse ikke har Karakter af en Straf. Spørgsmaalet om Straf har jeg ikke beskæftiget mig med, som Følge af at den tidligere Erhvervsminister, uagtet han har været bekendt med i alt Fald en Del af de Forhold, jeg før har fremhævet, ikke er skredet ind. De i Tjenestemandsløven indeholdte Bestemmelser om Iværksættelse af disciplinære Undersøgelser har jeg af samme Grund ikke anset det for naturligt at bringe til Anvendelse, idet det er min Opfattelse, at det i langt højere Grad er Bankinspektørens svigtende Evne til i de givne Tilfælde at bedømme Forholdene paa den rigtige Maade, end det egentlig er Tjenesteforsømmelser fra hans Side, der er Tale om.

Den Omstændighed, at den tidligere Erhvervsminister i et vist Omfang har godkendt eller har undladt at paatale de af Bankinspektøren begaaede Fejl, kan imidlertid ikke paa nogen Maade ændre den Kendsgerning, at Bankinspektør Hald, gennem hvad der er passeret, tydeligt har lagt for Dagen, at han savner Evne til at bestride sit Embede, og det vil derfor uden Hensyn til, hvad der maatte være foretaget fra den tidligere Erhvervsministers Side, være ganske uforsvarligt overfor de vigtige Interesser, der kan komme til at staa paa Spil i denne Forbindelse, og som det er min embedsmæssige Pligt at søge varetaget paa forsvarlig Maade, at lade Bankinspektør Hald forblive i sit Embede.

Ud fra disse Betragtninger og paa Grundlag af de Oplysninger og Erfaringer med Hensyn til Bankinspektørens Embedsførelse, som foreligger, er min Beslutning om at indstille Bankinspektør Hald til Afsked truffet. Det er, som jeg har udtalt i min Redegørelse til Offentligheden, min fast begrundede Overbevisning, at Bankinspektør Hald er ganske ude af Stand til at varetage Embedet som Bankinspektør, og det har været min Pligt at drage de deraf flydende Konsekvenser.

Med disse Udtalelser haaber jeg at have givet fyldestgørende Svar paa den Forespørgsel, det ærede Medlem Hr. Stauning har rettet til mig.

**Ordføreren for Forespørgerne (Stauning):** Naar den højtærede Minister nu sluttede med at udtale en Forventning om, at man vilde anse hans Besvarelse for fyldestgørende, vil jeg straks have sagt, at det er den ikke. Den højtærede Minister har foretaget en Gennemgang af en Mængde Forhold, som han fremhæver har været